

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010348
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikuš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1612010348.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a sudcov JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného C. A. pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.07.2004, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 04.03.2013 sp. zn. 2T/53/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného C. A. vinným z pokračovacieho trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.07.2004, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je to v napadnutom rozsudku uvedené.

Bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň uložil povinnosť nahradiť škody E. poisťovni vo výške 8.159,17 €, H. zdravotnej poisťovni vo výške 891,29 € a so zvyškom nároku na náhradu škody bola H. zdravotná poisťovňa odkázaná na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný.

V dôvodoch podaného odvolania uviedol, že rozsudok je nepreskúmateľný z hľadiska zisťovania trestnej zodpovednosti, keďže nebolo skúmané či reálne došlo k zrazeniu povinných čiastok, ako s nimi bolo naložené. Nebolo vykonané žiadne dokazovanie o možnosti dispozície z takto zrazenými prostriedkami konkrétnou osobou. Súd len určil trestnú zodpovednosť obžalovaného na jednoduchom základe, že neodviedol poistné za zamestnancov a nezaoberal sa tvrdením či obchodná spoločnosť takými prostriedkami disponovala. Súd konštatoval, že obžalovaný priznal svoju vinu práve tým, že uviedol, že v čase splatnosti poistného nedisponovala firma žiadnymi prostriedkami a preto ani tieto nemohol odvieť. Súd uznal vinu aj napriek tomu, že obžalovaný uviedol viackrát, že firma bola v platobnej neschopnosti, ale túto skutočnosť súd konštatuje a ničím ju neoveril. Má za to, že neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a preto žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený alebo aby bol rozsudok zrušený a vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a zistil, že nasledovné.

Treba dať za pravdu tvrdeniam uvedeným v odvolaní obžalovaného, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo prinajmenšom predčasné, založené na nedostatočne zistenom skutočnom stave veci. Súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že skutky boli v celom rozsahu preukázané a to najmä výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi, ale aj priznaním obžalovaného, ktorý uviedol, že odvody vykonané neboli, keďže firma sa nachádzala v zlej ekonomickej situácii.

V predmetnej veci treba uviesť, že objektívna stránka žalovaného trestného činu spočíva v tom, že páchatel' v súlade so zákonom zrazí alebo vyberie od určitého subjektu daň, prípadne poistné na sociálne či zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, avšak tieto platby zadrží u seba a neodvedie ich do príslušného zákonom ustanoveného rozpočtu alebo fondu. Dôležitou podmienkou pre naplnenie objektívnej stránky tejto skutkovej podstaty, ale je, aby v prípade akejkoľvek dane, ktorá môže byť objektom tohto trestného činu, išlo o zákonom predpokladaný stav, že platiteľ dane je subjektom odlišným od daňovníka a teda o stav, že jeden subjekt odvádza určenému príjemcovi daň, ktorú vyberá, resp. zráža od iného subjektu. Zamestnanec je teda v tomto prípade daňovníkom, ktorého príjem je predmetom dane zo závislej činnosti a zamestnávateľ je platiteľom dane, ktorý daň vypočíta a odvádza do štátneho rozpočtu.

Zamestnávateľ teda z hrubej mzdy po odrátaní príslušných súd ustanovených zákonom (napr. nezdaniteľné časti základu dane) vypočíta preddavok na daň a tento zamestnancovi zrazí, prípadne odvádza príslušnému daňovému úradu v lehote splatnosti.

Ak zamestnávateľ túto svoju povinnosť úmyselne nesplní a daň zamestnancovi síce zrazí, ale si ju ponechá (zadrží) a štátu neodvedie, vtedy sa dopúšťa trestného činu neodvedenia dane, poprípade poistného.

Predpokladom trestnej zodpovednosti podľa tohto ustanovenia je skutočnosť, že povinný subjekt mal dostatok peňažných prostriedkov na výplatu hrubých miezd vrátane odvodov. Ak by ale mal zamestnávateľ len toľko prostriedkov, ktoré by postačovali akurát na výplatu čistých miezd zamestnancom a nezostali by mu prostriedky na odvedenie daní, poprípade odvodov, nešlo by o tento trestný čin.

Zhrnúc doposiaľ uvedené, skutková podstata trestného činu neodvedenia dane a poistného spočíva v tom, že platiteľ príslušných platieb neskrýva svoju povinnosť odvádzať uvedené platby, resp. nejako neupravuje ich výšku, ale z rôznych dôvodov túto svoju povinnosť úmyselne neplní. Tohto trestného činu sa teda môže páchatel' dopustiť iba v prípade, že zrazil príslušné čiastky z hrubej mzdy zamestnanca, tieto neodviedol príslušnému príjemcovi a to aj napriek tomu, že mal dostatok prostriedkov na ich úhradu.

Po subjektívnej stránke sa vyžaduje u tohto trestného činu úmyselné zavinenie. V trestnom konaní je potrebné preukázať úmysel a to aspoň vo forme nepriameho úmyslu ako aj pohnútku ako fakultatívny znak subjektívnej stránky skutkovej podstaty a to zadovážiť sebe alebo niekomu inému majetkový prospech.

Treba tiež poukázať, že podmienkou trestnej zodpovednosti je preukázať, že zamestnávateľ mal potrebné finančné prostriedky, ktoré neodviedol do príslušného fondu a taktiež je potrebné preukázať, že príslušné zákonom stanovené čiastky skutočne zrazila a v rozpore so zákonom ich neodviedol určeným príjemcom a preto je nevyhnutné, aby orgány činné v trestnom konaní zistili všetky okolnosti pre posúdenie otázky, či obžalovaný reálne disponoval finančnými prostriedkami, z ktorých by mohol zákonné platby odvádzať.

Bude preto potrebné, aby v týchto intenciách súd prvého stupňa postupoval, keďže doposiaľ týmto smerom dokazovanie zamerané nebolo.

Obdobne bude potrebné zaoberať sa v náväznosti na vykonané dokazovanie aj otázkou škody, keďže uplatnený nárok zo strany poisťovní nie je nárokom na náhradu škody spôsobenej trestným činom, keďže tento nárok je nárok zákonný a nevznikol ako dôsledok trestného činu.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.